

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm II. A nobis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

rem Innocentij lectionem : siquidem manu-
um impositio pertinet ad essentiam ordina-
tionis Diaconi , vt dixi lib. 5. tract. 9. cap. 5.
ass. 5.

Ex posteriore autem responso Innocentij
V. intulit Caiet. 3. p. q. 72. art. 3. balsami ad-
mixturem non esse de necessitate Sacramen-
ti Confirmationis , seu balsamum non esse
partem substantialem materiae Confirma-
tionis : Nam alioquin si sine balsamo vnctio
in fronte facta esset , repeti debuisset , quod
negat hic Innocent. Sed contrariam senten-
tiam , tanquam communiorem , secutus sum
lib. 5. tract. 2. c. 2. n. 1. Ad textum hunc re-
spondetur ; Interrogationem incongruam ,
vtrum Sacramentum Confirmationis ite-
randum , seu iterum conferendum sit , reieci-
se Innocentium , cum indubitatum sit , talia
Sacramenta , quae characterem imprimunt ,
nanquam iteranda esse : sed id , quod omif-
sum , seu collarum nunquam fuerat , supplen-
dum ; erat autem omiffa chrismatis vnctio ; ea
igitur conferenda , non autem iteranda erat.
Sed neque in eiusmodi casu accidentales ce-
rimonias repetere oportet ; sed id solum ,
quod praetermissum erat (seu accidentale seu
substantiale sit ,) supplere. Videtur quae dixi
cit. cap. 2.

CAPITVLVM II.

A nobis.

PARAPHRASIS.

Quaestum fuit ex Honorio III. Vtrum cor-
pora fidelium , quae a Schismaticis in loco
sacro sepulta fuerant , exhumari deberent :
Et an vestes sacerdotales , cum quibus , &
altaria , in quibus Presbyteri degradati
celebrauerant , iterum consecrari. Re-
spondet Honorius III. Corpora fidelium
ob id tantum , quod a Schismaticis sepul-
ta fuerint , exhumanda non esse : Neque
vestes iterum benedicendas , aut
altaria denuo conse-
cranda.

SUMMARIVM.

1. Sepultus à Schismaticis , hoc solummodo
humandus non est.
Neque ecclesia altaria , aut vestes iterum
consecrandae ; aut cum solemnitate ve-
conciliandae ; si ab haeretico , degradato
ro , &c. Episcopo sunt consecrata.
2. Quae ab Episcopo excommunicato non
tolerato , aut degradato , vel deposito con-
secrata sunt , reconciliatione opus non
habent ; quamuis docens sit , vt simplex
aliqua benedictio adhibeatur vasis sa-
cris v.g. à tali Episcopo consecratis.

Ratio harum responsionum dari debet.
Quia fidelium corporum sepulturae
traditorum exhumatio ; item altarium , aliarumque
rerum sacrarum reconciliatio , aut
reconsecratio introduci non debent , praeter
casus iure expressos. Videri possunt , quae
docui lib. 5. tract. 5. c. 5. & 6.

Sed neque ecclesiae , altaria , aut vestes
iterum consecrandae , aut cum solemnitate
reconciliandae sunt , si ab haeretico , excom-
municato non tolerato , aut degradato E-
piscopo consecratae fuerint. Quia sicut in
Sacramentis malitia ministri non impedit
eorum valorem , & effectum ; adeo , vt etiam
ab haeticis , ac Schismaticis , depositis quo-
que , aut realiter degradatis valide conferantur ,
nec repeti debeant ; vti dixi lib. 5. tr. 5.
cap. 5. quaest. 5. Ita etiam de Sacramentali-
bus , ab Ecclesia institutis , & sacerdotali aut
Episcopali ordini annexis sentiendum est ;
ea valide conferri , non solum à Ministris
malis , sed etiam haeticis , Schismaticis , ex-
communicatis , degradatis ; dummodo in-
tentionem benedicendi , aut consecrandi ha-
beant saltem implicitam , dum facere inten-
dunt , quod Ecclesia Romana & Apostoli-
ca solet ; debitaque forma & materia vtan-
tur , vti habetur in c. Ecclesiis , 20. d. 1. de
consecrat.

Obijcies : Si Episcopus excommunicatus
non toleratus , aut degradatus , vel depo-
situs

Presbyter.

PARAPHRASIS.

Actus sacros Ordines conferat, ordinati non consequuntur executionem legitimam, antequam cum ipsis dispensetur, ut dictum est supra tit. 13. de Episcopo qui Episcopatu renuntiavit. Ergo eadem ratione si talis Episcopus ecclesias, altaria, aut vasa consecrat, vel vestes benedicit, non poterunt ea, tanquam sacra, ad sacrificium Missæ adhiberi, nisi dispensatio & rehabilitatio seu reconciliatio Episcopi accedat. Ita concludunt hic Ioann. Andr. Antonius, & in c. consecr. Etel. & altaris.

Respondeo & dico I. Argumentum hoc probabilissimè conuenit, talia ad sacrum vasum adhiberi non posse, sine Episcopi dispensatione. Cum enim Episcopus v. g. degradatus potestatem non habeat legitimè talia consecrandi, consequens est, quod ea consecrationem non accipiant; in ordine ad legitimam executionem, argum. c. quod autem, 5. de iure patronat.

Respond. II. Non rectè hinc inferunt Canonicitatè, quæ à tali Episcopo consecrata sunt, reconcilianda esse. Ita docet etiam Suarez 3. p. tom. 3. q. 81. l. 4. ver. Violatur etiam: Tum quia Ecclesia non potest violari, cum consecratur: quia violatio seu destructio supponit formam, seu habitum: Tum quia Ecclesia, altare & c. non debent reconciliari, nisi in casibus iure canonico expressis, ut habetur in cit. c. Ecclesijs: Sed casus iste violationis nullo expressus est, ut fatetur Ioann. Andr. II. cc. addens, quod neque in Pontificali orationes pro tali reconciliatione extant: Ergo non est asserenda.

Resp. III. Nihilominus decens est, ut in tali casu simplex aliqua benedictio, ab Episcopo, aut, iussu eius, ab alio sacerdote, cum aspersione aquæ benedictæ, adhibeatur vasis sacris v. g. si à non tolerato, deposito, aut degradato Ministro consecrata fuerint, sicut in simili dixi lib. 5.

Th. mor. tr. 5. c. 5.

n. 14.

**

Sacerdos & Diaconi, cum ordinantur, manuum impositionem, tactu corporali, accipiunt. qui ordinandi modus primùm ab Apostolis usurpatus est, ut constat ex S. Paulo 1. ad Timoth. 4. & 2. ad Timoth. 1. & Actor. c. 13. Quod si manuum impositio per obliuionem, aut errorem ommissa fuerit, non est aliquid iterandum; sed in sequente generali ordinatione cautè supplendum, quod prætermisum fuerat. Manuum autem impositio simul fieri debet cum forma verborum, *Accipe Spiritum sanctum & c.* quæ & oratio dicitur, atq; benedictio Episcopalis, c. Presbyter, c. Diaconus. d. 22.

SUMMARIUM.

1. Si in ordinatione presbyteri aut Diaconi ommissa sit manuum impositio, nihil eorum repeti debet, que ritè in ea ordinatione peracta sunt, sed sola manuum impositio supplenda.
2. Materia & forma sacramenti simul, seu eodem tempore (moraliter intelligendo) super ordinandis adhibenda est, ab eodem etiam ministro.
3. In ordinatione clericorum interuenire debet tactus corporalis, neque tamen ad substantiam sacramenti sufficit moralis; curandum autem ex necessitate præcepti, ut sit physicus.
4. In ordinandis diaconis & presbyteris non eodem modo manus imponuntur.

NOTANDVM I. Si in ordinatione Presbyteri, aut Diaconi ommissa sit manuum impositio, nihil eorum repeti debet, quod ritè in eorum ordinatione factum erat, sed sola manuum impositio cautè (id est, ut, quam fieri potest, ab alijs non aduertatur) supplenda est. Si videl. in generali ordinatione, is qui manuum impositionem non

Xxx 3. acce.